

SESSION DE 2006

**concours externe
de recrutement de professeurs certifiés
et concours d'accès à des listes d'aptitude (CAFEP)**

**section langues vivantes
étrangères : hébreu**

composition en français

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique est rigoureusement interdit.

N.B. : *Hormis l'en-tête détachable, la copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.*

Tournez la page S.V.P.

Commentaire philologique et historique de II Rois, chapitre 3

מלכים ב פרק ג

א ויהורם בן-אחזב, מלך על-ישראל בשמרון, בשנת שמונה עשרה, ליהושפט מלך יהודה; וימלך, שתים-עשרה שנה. ב ויעשה הרע, בעיני יהנה--רק, לא כאביו וכאמו; ויסר את-מצבת הבעל, אשר עשה אביו. ג רק בחטאות זרבעם בן-נבט, אשר החטיא את-ישראל--דבק: לא-סר, ממנה. {פ}

ד ומישע מלך-מואב, היה נקד; והשיב למלך-ישראל מאה-אלף פרים, ומאה אלף אילים צמר. ה ויהי, כמות אחזב; ויפשע מלך-מואב, במלך ישראל. ו ויצא המלך יהורם, ביום ההוא--משמרון; ויפקד, את-כל-ישראל. ז ויילך וישלח אל-יהושפט מלך-יהודה לאמר, מלך מואב פשע בי--התלך אתי אל-מואב, למלחמה; ויאמר אעלה, כמוני כמוך פעמי כעמך פסוסי פסוסיך. ח ויאמר, אי-זה הדרך נעלה; ויאמר, דרך מדבר אדום. ט ויילך מלך ישראל ומלך-יהודה, ומלך אדום, ויסבו, דרך שבעת ימים; ולא-היה מים למחנה ולבהמה, אשר בנגליהם. י ויאמר, מלך ישראל: אהה--כי-קרא יהנה לשלשת המלכים האלה, לתת אותם ביד-מואב. {ס}

יא ויאמר יהושפט, האין פה נביא ליהנה, ונדרשה את-יהנה, מאותו; ויען אחד מעבדי מלך-ישראל, ויאמר, פה אלישע בן-שפט, אשר-יצק מים על-ידי אליהו. יב ויאמר, יהושפט, יש אותו, דבר-יהנה; וירדו אליו, מלך ישראל ויהושפט--ומלך אדום. יג ויאמר אלישע אל-מלך ישראל, מה-לי ולך--לך אל-נביאי אביך, ואל-נביאי אמך; ויאמר לו, מלך ישראל, אל פי-קרא יהנה לשלשת המלכים האלה, לתת אותם ביד-מואב. יד ויאמר אלישע, חי-יהנה צבאות אשר עמדתי לפניו, כי לולי פני יהושפט מלך-יהודה, אגני נשא--אם-אביט אליך, ואם-ארצך. טו ועתה, קחו-לי מנגון; והיה מנגון המנגון, ותהי עליו יד-יהנה. טז ויאמר, כה אמר יהנה: עשה הפחל הזה, גבים גבים. יז כי-כה אמר יהנה, לא-תראו רוח ולא-תראו גשם, והפחל ההוא, ימלא מים; ושיתתם אתם ומקניכם, ובהמתכם. יח ונקל זאת, בעיני יהנה; ונתן את-מואב, בידכם. יט והפיתם כל-עיר מבצר, וכל-עיר מבחור, וכל-עץ טוב תפילו, וכל-מעניני-מים תסתמו; וכל-החלקה הטובה, תכאבו באבנים. כ ויהי בבקר פעלות המנחה, והנה-מים באים מדרך אדום; ותמלא הארץ, את-המים. כא וכל-מואב, שמעו, כי-עלו המלכים, להלחם בם; ויצעקו, מפל חגר חגרה ומעלה, ויעמדו, על-הגבול. כב וישפיתו בבקר, והשמש זרחה על-המים; ויראו מואב מנגד את-המים, אדמים פדם. כג ויאמרו, דם זה, החרב נחרבו המלכים, ויפו איש את-רעהו; ועתה לשלל, מואב. כד ויבאו, אל-מחנה ישראל, ויקמו ישראל ויפו את-מואב, ויגסו מפניהם; ויבו- (ויפו-) בה, והפוח את-מואב. כה והערים יחרסו וכל-חלקה טובה ישליכו איש-אבנו ומלאויה, וכל-מעניני-מים יסתמו וכל-עץ-טוב יפילו, עד-השאיר אבניה בקיר, חרשת; ויסבו הקלעים, ויפוה. כו וירא מלך מואב, כי-חזק ממנו המלחמה; ויקח אותו שבע-מאות איש שלח חרב, להבקיע אל-מלך אדום--ולא יכל לו. כז ויקח

את-בנו הבכור אשר-ימלך תחמיו, ויעלהו על-החמה, ויהי קצף-גדול, על-ישראל; ויסעו, מעליו, וישבו, לארץ. {פ}